

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
 - 2.
- appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 06/61997 en 06/62001 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van
14 augustus 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 oktober 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, geweigerd om appellanten ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij onderscheiden besluiten van 22 november 2006 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 14 augustus 2007, verzonden op 23 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij afzonderlijke brieven, bij de Raad van State binnengekomen op 20 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 9 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

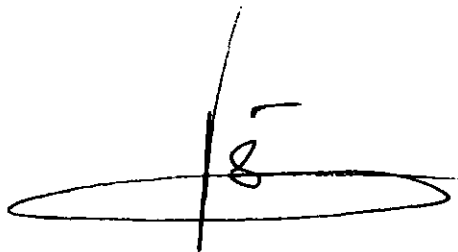
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 oktober 2007

210.

Verzonden: 18 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummers: Awb 06/61997 en 06/62001

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
eiser, engeboren op
eiseres,
beiden van Azerbeidzjaanse nationaliteit,
eisers,
V-nummers:
gemachtigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie, daarvoor
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. drs. J.P.M. Wuite, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 16 februari 2005 hebben eisers aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft bij afzonderlijke beschikkingen van 24 februari 2005 afwijzend op de aanvragen beslist.

1.2. Eisers hebben daartegen op 24 februari 2005 beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 10 maart 2005 heeft verweerder de beschikkingen van 24 februari 2005 ingetrokken. Bij brief van 10 maart 2005 hebben eisers de beroepschriften en verzoeken om een voorlopige voorziening ingetrokken.

1.3. Bij afzonderlijke beschikkingen van 6 oktober 2005 heeft verweerder wederom afwijzend op de aanvragen beslist. Tevens heeft verweerder ambtshalve besloten eisers geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder de beperking "verblijf als vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten" te verlenen. Eisers hebben daartegen op 3 november 2005 bezwaar op nader aan te voeren gronden gemaakt. Bij brief van 6 november 2005 hebben eisers de gronden van bezwaar aangevuld.

1.4. Bij beroepschrift van 3 november 2005 hebben eisers tegen de beschikkingen, voor

Zaaknummers: Awb 06/61997 en 06/62001

blad 2

zover daarbij hun asielaanvragen zijn afgewezen, beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 6 december 2005 hebben eisers de gronden van het beroepschrift aangevuld.

1.5. Bij uitspraak van deze rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, van 23 mei 2006 (Awb 05/49273 en 05/49274) zijn de beroepen ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 27 september 2006 (200604593/1) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) het daartegen door eisers ingestelde hoger beroep van 21 juni 2006 kennelijk ongegrond verklaard en de uitspraak van genoemde rechtbank bevestigd.

1.6. Bij afzonderlijke beschikking van 22 november 2006 heeft verweerder de bezwaren van 3 november 2005, gericht tegen de beschikkingen van 6 oktober 2005, waarin eisers ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten" is onthouden, ongegrond verklaard. Bij beroepschrift van 19 december 2006 hebben eisers tegen de hiervoor genoemde beschikkingen beroep op nader aan te voeren gronden ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 18 januari 2007 zijn de gronden van beroep aangevuld.

1.7. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers toegezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.8. De beroepen zijn gezamenlijk behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 17 juli 2007. Eisers en hun gemachtigde zijn met schriftelijke kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft in de bestreden beschikking verwezen naar hetgeen is overwogen in de beschikking van 6 oktober 2005 en die overwegingen als ingelast beschouwd. Voorts heeft verweerder de bestreden beschikkingen doen steunen op de volgende overwegingen. Eisers voldoen niet aan de in paragraaf C2/8.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) opgenomen cumulatieve voorwaarden om in aanmerking te komen voor de gevraagde verblijfsvergunning. Eisers hebben op geen enkele wijze geprobeerd zelfstandig hun vertrek te realiseren. De redenen die eisers aanvoeren waarom van hun niet kan worden verwacht dat zij zich tot de autoriteiten wenden, leiden niet tot de conclusie dat eisers hun eigen vertrek niet behoeven te realiseren. Het is aan eisers om aan te tonen dat zij zich tot de autoriteiten hebben gewend. Verweerder heeft hierbij mede bepalend geacht dat de asielprocedure van eisers is afgedaan op ongeloofwaardigheid. Op eisers rust dan een grote inspanningsplicht om aannemelijk te maken dat zij buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken. De stelling van eisers dat zij niet in het bezit zullen worden gesteld van terugkeerdocumenten, wordt niet gevolgd, nu zij dit op geen enkele wijze hebben aangetoond. Eisers hebben nimmer een poging ondernomen in het bezit te komen van terugkeerdocumenten. Verder is niet gebleken dat eisers zich hebben gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van hun vertrek. Eisers hebben nooit documenten overgelegd waaruit

Zaaknummers: Awb 06/61997 en 06/62001

blad 3

blijkt dat zij zich tot de IOM hebben gewend, dan wel dat zij een reactie hebben ontvangen van genoemde organisatie. Evenmin is gebleken dat eisers zich, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, hebben gewend tot de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) met het verzoek om bemiddeling bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van het land waarheen zij kunnen vertrekken. Verweerder heeft op grond van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) afgezien van het horen van eisers.

2.2. Eisers verwijzen in de eerste plaats naar al hetgeen zij eerder in de procedure hebben aangevoerd. Voorts stellen eisers zich op het standpunt dat van hen niet kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de autoriteiten van het land van herkomst ter verkrijging van terugkeerdocumenten. Eiser heeft in het land van herkomst onmenselijke ervaringen ondervonden. Verder lopen eisers een ernstig risico omdat zij van gemengde afkomst zijn. Daarnaast is de echtgenote c.q. de moeder van eisers vermoord in het land van herkomst. Tevens is eiseres genuïne tijd geleden uit haar land van herkomst vertrokken waardoor de banden met het land van herkomst zijn verbroken.

Beoordeling van het beroep

2.3. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid, van de Vw 2000. Blijkens artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), kan de in artikel 14 van de Vw 2000 bedoelde beperking verband houden met "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken". De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken" wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in paragraaf C2/8 Vc 2000.

2.4. De rechtbank stelt eerst vast dat niet in geschil is dat eisers de Azerbeidzjaanse nationaliteit hebben. Aan de orde is de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt

2.5. Ingevolge het beleid, neergelegd in paragraaf C2/8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), komt de vreemdeling in aanmerking voor verblijf als cumulatief aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de vreemdeling heeft zelfstandig geprobeerd zijn vertrek te realiseren. Hij heeft zich aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van het land of de landen waarvan hij de nationaliteit heeft, dan wel tot het land of de landen waar hij als staatloze vreemdeling eerder zijn gewone verblijfplaats had, en/of tot andere landen waarvan op basis van het geheel van feiten en omstandigheden kan worden aangenomen dat de vreemdeling aldaar de toegang zal worden verleend; en
- hij heeft zich gewend tot de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) voor facilitering van zijn vertrek en deze organisatie heeft aangegeven dat zij niet in staat is het vertrek van de vreemdeling te realiseren vanwege het feit dat de vreemdeling stelt niet te kunnen beschikken over reisdocumenten; en
- hij heeft, al dan niet door tussenkomst van de vreemdelingenpolitie, verzocht om bemiddeling van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) bij het verkrijgen van de

Zaaknummers: Awb 06/61997 en 06/62001

blad 4

benodigde documenten van de autoriteiten van het land waar hij naar toe kan gaan, welke bemiddeling niet het gewenste resultaat heeft gehad; en

- er is sprake van een samenhangend geheel van feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden vastgesteld dat betrokkene buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten; het dient daarbij te gaan om objectieve, verifieerbare feiten en omstandigheden die zien op de persoon van betrokkene en die in de eerste plaats zijn onderbouwd met bescheiden; en

- hij verblijft zonder verblijfstitel in Nederland, en voldoet niet aan andere voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning.

2.6. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat eisers niet cumulatief aan voormelde voorwaarden hebben voldaan. Niet is gebleken dat eisers zelfstandig hebben geprobeerd hun vertrek te realiseren. Zij hebben zich niet aantoonbaar gewend tot de vertegenwoordiging van hun land waarvan zij de nationaliteit hebben. De stelling van eisers dat van hen niet kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de autoriteiten van het land van herkomst, ontslaat eisers naar het oordeel van de rechtbank nog niet van de verplichting alles in het werk te stellen hun terugkeer naar Azerbeidzjan te realiseren. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat eisers - zoals verweerder in de bestreden beschikkingen voldoende gemotiveerd heeft uiteengezet - geen enkel initiatief hebben ontplooid om zelfstandig hun vertrek uit Nederland te realiseren. Evenmin is gebleken dat eisers, zoals verweerder ter zitting nog heeft aangegeven, pogingen hebben ondernomen in het bezit te komen van de benodigde terugkeerdocumenten. Derhalve valt niet in te zien waarom van eisers niet kan worden gevergd dat zij zich wenden tot de vertegenwoordiging van hun land van herkomst. Voorts is niet gebleken dat eisers zich hebben gewend tot de IOM voor facilitering van hun vertrek of dat zij de IND hebben verzocht om bemiddeling bij het verkrijgen van de benodigde documenten van de autoriteiten van hun land van herkomst. De enkele stelling van eisers dat de banden met hun land van herkomst zijn verbroken omdat zij geruime tijd geleden uit hun land van herkomst zijn vertrokken, maakt de zaak naar het oordeel van de rechtbank - mede gezien in het licht van hetgeen hiervoor is overwogen - niet anders. Daartoe merkt zij op dat het enkele feit dat eisers lange tijd geleden uit hun land van herkomst zijn vertrokken nog niet met zich brengt dat eisers niet aan de hierboven genoemde cumulatieve voorwaarden zouden kunnen voldoen. Evenmin is daarmee aangetoond dat de Azerbeidzjaanse autoriteiten geen medewerking willen of kunnen verlenen aan het verkrijgen van de voor terugkeer naar Azerbeidzjan benodigde documenten. Op grond van het voorgaande is niet aannemelijk gemaakt dat er sprake is van een situatie waarin eisers buiten hun schuld niet naar het land van herkomst kunnen terugkeren.

2.7. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

2.8. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eisers van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisers niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komen.

2.9. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

2.10. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 06/61997 en 06/62001

blad 5

3. Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.L. Vučsán, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Ruiter als griffier op 14 augustus 2007.

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

23 AUG 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 SEP 2007	
ZAACNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Azerbajdzjaanse nationaliteit

Just. nr:

V-nr:

Procedurenr:

06/61997

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Azerbajdzjaanse nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Schalkhaar, aan de Frieswijkerweg no. 2 te 7435 RB Schalkhaar, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 19 december 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 22 november 2006, verzonden 23 november 2006. Bij zijn uitspraak van 14 augustus 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 14 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 14 AUGUSTUS 2007

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellant ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de enkele stelling van appellant dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken, omdat hij geruime tijd geleden uit zijn land van herkomst is vertrokken, de zaak niet anders maakt.

Gelet op het voorgaande is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat appellant niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

Als grief merkt appellant op dat hij in de gronden van het bezwaarschrift en in de gronden van het beroepschrift heeft aangevoerd dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de autoriteiten in zijn land van herkomst, omdat zijn echtgenote lang geleden in het land van herkomst is vermoord. Op deze stelling van appellant is de Rechtbank in de uitspraak op geen enkele wijze ingegaan. Hiermee heeft de Rechtbank onzorgvuldig gehandeld.

REDENEN WAAROM: appellant zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 14 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 20 september 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
mw. Mr E. Ebes

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënte:

geboren op
van Azerbajdzjaanse nationaliteit

Just. nr.

V-nr.

Procedurenr:

06/ 62001

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op : van Azerbajdzjaanse nationaliteit,
thans verblijvende in het AZC Schalkhaar, aan de Frieswijkerweg no. 2 te 7435 RB
Schalkhaar, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32,
ten kantore van de advocaat en procureur Mr E Ebes die in deze door appellante
bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig
voor appellante zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellante heeft op 19 december 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 22 november 2006, verzonden 23 november 2006. Bij zijn uitspraak van 14 augustus 2007, heeft de Rechtbank het beroep van appellante ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 14 augustus 2007. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellante thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellante meent dat zij procesbelang heeft bij haar appel. Zij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS GRONINGEN D.D. 14 AUGUSTUS 2007**

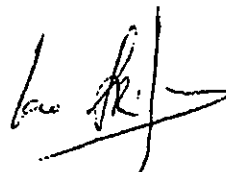
In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

Ter onderbouwing van bovengenoemde uitspraak is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat de enkele stelling van appellante dat de banden met het land van herkomst zijn verbroken, omdat zij geruime tijd geleden uit haar land van herkomst is vertrokken, de zaak niet anders maakt. Voorts is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat niet is gebleken van bijzondere omstandigheden, op grond waarvan verweerder in casu ten gunste van appellante van het terzake gevoerde beleid had dienen af te wijken. De Rechtbank is dan ook ten onrechte van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat appellante niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

Appellante merkt op dat zij in de gronden van het beroepschrift heeft aangevoerd dat zij van gemengde afkomst is. Appellante heeft aangevoerd dat zij hierdoor ernstig risico loopt in het land van herkomst. Daarnaast heeft appellante aangevoerd dat haar moeder in het land van herkomst is vermoord. De Rechtbank gaat in de uitspraak op geen enkele wijze in op deze argumenten van appellante. De Rechtbank had hoe dan ook moeten oordelen waarom voornoemde bijzondere omstandigheden van appellante geen reden voor verweerder moet zijn om af te wijken van het terzake gevoerde beleid ten gunste van appellante. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM: appellante zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 14 augustus 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 20 september 2007

bepaaldelijk gevolmachtigde
mw. Mr E. Ebes